

Podle pravidel o dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti (dodatek III. k nařízení č. 143/1922) rozhoduje o této dávce na Slovensku ve velkých a malých obcích v poslední stoličí správní župní úřad jako vyšší dohledací úřad.

(Nález ze dne 26. září 1924 č. 9871.)

V obcích na Slovensku, v nichž dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti nebyla zavedena před 1. říjnem 1921, podléhají této dávce pouze převody nemovitostí, které se udály nejdříve v den 23. května 1922.

(Nález ze dne 26. září 1924 č. 16049.)

Jde-li o vyměření dávky z přírůstku hodnoty z nemovitostí, které bylo nabyto smlouvou směnňnou, dlužno vždy vyšetřiti obecnou hodnotu v době nabytí.

Případné ocenění směnňovaných nemovitostí ve smlouvě směnňné nelze pokládati za nabývací cenu ve smyslu § 5 odst. 2. dáv. řádu č. 545/20 sb.

(Nález ze dne 21. září 1925 č. 17553.)

Jestliže úřad, neuznávaje nabývací hodnotu zcizitelem v přiznání udanou za správnou, oznámil jemu ve smyslu § 17 dáv. ř. č. 545/20 sb. z. a n. částku nižší, strana pak prohlásila s touto částkou nesouhlas, aniž by udání v přiznání učiněné odvolala nebo jinou hodnotu udala, může úřad, upustě od svého původního stanoviska, vzíti pro vyměření dávky za základ nabývací hodnotu zcizitelem v přiznání udanou, nejša povinen dáti vyšetřiti hodnotu soudním odhadem.

(Nález ze dne 21. září 1925 č. 17495.)

Převod stavební parcely jest osvobozen od dávky z přírůstku hodnoty podle bodu 4. § 1 zákona č. 209/20 jenom tehdy, užije-li se jí k účelům stavebním v celé výměře, leč by v tomto rozsahu podle stavebního řádu použití nebylo přípustno.

(Nález ze dne 10. září 1925 č. 16688.)

Odvolání z rozhodnutí okresní správní komise v Čechách podle § 17 pravidel o dávce z přírůstku hodnoty (dodatek III. k vl. nař. č. 143/22) jest podati u tohoto úřadu.

Nezakládá podstatnou vadu řízení, dá-li okresní správní komise rozhodující o odvolání ohledně dávky z přírůstku hodnoty podle pravidel vyhlášených vl. nař. 143/22 poučení, že proti jejímu rozhodnutí lze podati odvolání k zemské správní komisi, podá-li strana odvolání u obecního úřadu (nebylo udáno místo podací).

(Nález ze dne 17. června 1925 č. 12232.)

Základní podmínkou pro uložení náhrady nákladů soudního odhadu v řízení ukládacím o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí jest, aby ku předepsání dávky skutečně došlo.

(Nález ze dne 28. dubna 1925 č. 8673.)

Povinnost strany zapraviti útraty soudního odhadu podle posledního odstavce § 18 čes. dáv. řádu z r. 1915 nevzniká — i když by tu jinak byly předpoklady této povinnosti podle cit. ustanovení — jestliže vzhledem k výsledku soudního odhadu vůbec nedošlo k předpisu dávky.

(Nález ze dne 28. dubna 1925 č. 8673.)

Pouhé potvrzení poštovního úřadu o tom, že poštovní zásilka obsahující vyzvání k podání přiznání podle § 16 dáv. řádu č. 545 sb. z. a n. z r. 1920 byla vydána adresátu, není dostatečným průkazem o řádném doručení tohoto vyzvání straně, jestliže tato doručení v řízení správném popřela.

(Nález ze dne 22. dubna 1925 č. 8299.)

Doručení výměru v průběhu ukládacího řízení o dávce, z přírůstku hodnoty úřadem vyměřujícím vydaného a sankci prekluse obsahujícího, manžel, který není v ý k á z á n ý m zmocněncem své manželky, není proti této účinné.

(Nález ze dne 22. dubna 1925 č. 8298/25.)

Ze smlouvy o nemovitosti uzavřené jménem akciové společnosti teprve z a k l á d a n é, sluší vyměřiti dávku z přírůstku hodnoty podle dávkového řádu platícího v době, kdy se společnost ta ustavila a smlouvu schválila.

(Nález ze dne 9. března 1925 č. 6625.)

Převodní poplatek nelze zařaditi mezi vedlejší plnění mimo kupní cenu smlouvená, o nichž se zmiňuje § 5 odst. 2. dávkového řádu z r. 1920.

(Nález ze dne 9. března 1925 č. 6625.)

Převod stavební parcely již zastavěné za účelem provedení nástavby jest osvobozen od dávky z přírůstku hodnoty podle § 1 bod 4. zák. č. 209 z r. 1920 jenom tehdy, provede-li se nástavba na celé dosavadní budově, leč by v celém tomto rozsahu podle stavebního řádu nebyla přípustna.

(Nález ze dne 21. února 1925 č. 3600.)

Pro zjištění nedobytnosti dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti ve smyslu odst. 2. § 15 dávkového řádu pro Čechy z r. 1915 nevyžaduje se, by vyměřující úřad sporem provedl odpůřící nároky ve smyslu zákona ze dne 20. prosince 1914 č. 337 ř. z.

(Nález ze dne 10. února 1925 č. 2626.)

Uzná-li zemský správní výbor odvolání poplatníka do platebního rozkazu ohledně dávky z přírůstku hodnoty důvodným pouze ohledně jednotlivých vyměřovacích základů, nemůže platební rozkaz zrušiti jen ohledně těchto základů, nýbrž musí jej zrušiti celý.

(Nález ze dne 6. února 1925 č. 19917.)

Ve věcech dávky z přírůstku hodnoty z převodu nemovitosti: 1. neplatí pro zcizitele doručení intimátu rozhodnutí II. stoliice — které se stalo advokátu nebo notáři odvolání podepsavšímu, jehož plná moc nebylo vykázána; 2. bylo-li straně sděleno, že odvolání její bylo zamítnuto, důvody rozhodnutí toho však neodděleny, zakládá postup ten vadu rozhodnutí II. stoliice.

(Nález ze dne 16. ledna 1925 č. 6623.)

Nebylo-li osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti z důvodu zastavění převedeného pozemku obytnými stavbami podle § 1 č. 4. zákona ze dne 30. března 1920 č. 209 sb. z. a n. uplatněno v řízení vyměřovacím v první stoliici, ačkoli byly již dány jeho faktické předpoklady, nemůže býti předmětem stížnosti v druhé stoliici.

(Nález ze dne 29. prosince 1924 č. 22408.)

Osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti z důvodu zastavění převedeného pozemku obytnými stavbami podle § 1 č. 4. zákona ze dne 30. března 1920 č. 209 sb. z. a n. jest pokládati za výhodu ve smyslu § 16 odst. 2. d. ř. č. 545/20.

(Nález ze dne 29. prosince 1924 č. 22408.) r. k.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ve věcech dědických a darovacích poplatků.

Nárok na náhradní úroky dle § 7 zákona č. 116/21 sb. z. a n. náleží straně i tehdy, když ke snížení dědické daně došlo následkem rekursu proto, že poplatník teprve v rekursním řízení prokázal odpočitatelné položky dle § 21 a násl. provád. nař. č. 397/1915 ř. z.

(Nález ze dne 26. února 1927 č. 3449.)

Předal-li zůstavitel své manželce určité hodnoty se slovy: »Kdybych zemřel, je to tvoje«, jde o právní jednání darovací na případ smrti, podléhající poplatku dědickému dle § 1 (1) č. 2. cíl. nař. č. 278/1915.

(Nález ze dne 5. února 1927 č. 2282.)

Přechází-li právo požívání k věci dle testamentárního nařízení zůstavitele, jenž zemřel před působností cíl. nařízení č. 278/15, postupně na více osob, platí se poplatek z převodu na případ smrti jen jednou a to při nápadu dědickém.

(Nález ze dne 10. listopadu 1926 č. 1791.)

Ověřenými výpisy z řádně vedených knih obchodních (číl. 3. § 21 nař. z 29. prosince 1915 č. 397 ř. z.) sluší vyrozumívati výpisy z řádně vedených obchodních knih toliko zůstavitele jako dlužníka nebo věřitele o pohledávce, o jejíž srážku jde.

(Nález ze dne 20. října 1926 č. 20423.)

Domáhá-li se nabyvatel polovice rolnické usedlosti v Čechách zděděné společně s bratrem a jemu společně s ním odevzdané pro toto převzetí výhody § 7 zákona č. 74/1901 uváděje, že toto převzetí celé usedlosti již před odevzdáním po-

zůstalosti bylo vyhrazeno jest vadou řízení, nebyla-li správnost tohoto tvrzení vyšetřena. (§ 5 zákona ze dne 7. srpna 1908 č. 68 z. z. pro Čechy.)

(Nález ze dne 19. června 1926 č. 13029.)

Ustanovení poznámky 4. k sazbě prováděcího nařízení č. 111/22, dle něhož manželka zůstavitelova, prokáže-li nemajetnost, platí při nápadech nepřevyšujících cenu 10.000 Kč polovici dědické daně, odporuje zákonu (poznámce 5. k sazbě) č. 337/21, který stanoví, že snížení daně nastává při nápadech, převyšujících cenu 10.000 Kč.

(Nález ze dne 3. února 1926 č. 15769.)

Testamentem určený honorář pro vykonavatele poslední vůle (advokáta) jest odkazem podléhajícím poplatku resp. dani dědické podle § 22 odst. 3. poslední věty cis. nař. č. 278 ř. z. z r. 1915.

(Nález ze dne 30. ledna 1926 č. 1546.)

Nepominutelného dědice nestíhá solidární platební povinnost ve smyslu § 23, odst. 2. cis. nař. č. 278 ř. z. z r. 1915 co do poplatku předepsaného testamentárním univěrsálnímu dědici.

(Nález ze dne 20. ledna 1926 č. 927.)

Podíl společenský na zdejším podniku podléhá zde poplatkům dědickým ve smyslu smlouvy s republikou rakouskou č. 369 Sb. 1922 byt i dle smlouvy společenské dědicové spolčníka měli nárok jen na výplatu hodnoty podílu dle poslední bilance.

(Nález ze dne 22. prosince 1925 č. 20819.)

Předpis darovacího poplatku z plnění, vyhrazených ve prospěch osoby třetí podle § 31 č. 4. cis. nař. č. 278/1915 ř. z. předpokládá, že tato třetí osoba právo ze smlouvy té v její prospěch plynoucí neodmítla.

(Nález ze dne 12. prosince 1925, č. 23816.)

Daň z příjmu za dobu po úmrtí zůstavitele není dluhem pozůstalosti.

(Nález ze dne 10. prosince 1925 č. 23737.)

Srážkou při vyměření dědických poplatků jest dle § 65 zákona z 8. dubna 1920 č. 309 sb. z. a n. i dávka z majetku a přírůstku na majetku provisorně vyměřená resp. zjištěná.

(Nález ze dne 10. prosince 1925 č. 23737.)

Bezúročná peněžitá pohledávka zůstavitelova splatná ve lhůtách resp. za jistou dobu po jeho smrti podléhá poplatku pozůstalostnímu plně beze srážky jakýchkoliv úroků za mezidobí. (§ 45 cis. nař. č. 278/1915 a § 49 popl. zák.)

(Nález ze dne 21. listopadu 1925 č. 22274.)

Předpokladem osvobození dědického nápadu od poplatku ve smyslu § 14 odst. 3. cis. nař. z 15. září 1915 č. 278 ř. z. může býti také pouhá skutečnost, že dědická přihláška nebyla podána.

(Nález ze dne 12. října 1925 č. 15194.)

U válečných půjček dědicem za bezcenné označených, když dědic nepřistoupil na odhadní cenu bursy, jest buď přepočítati jejich nominale na Kč nebo zjistiti jejich cenu soudním odhadem.

(Nález ze dne 1. října 1925 č. 18.399.)

Při posuzování poplatnosti darování, o kterém nebyla zřízena listina, musí úřad přihlížeti ke všem údajům stran, poplatkem povinných, jež jsou základem výroku, že jde o poplatný dar; pochybuje-li o správnosti některých těchto údajů, jest jeho povinností, aby za součinnosti stran zjistil takové konkrétní okolnosti, které by správnost údajů těch vyvracely resp. závěr úřadu odůvodňovaly.

(Nález ze dne 18. září 1925 č. 10704.)

Do pozůstalosti napadlé před převratem a projednané Pražským soudem patří i nemovitosti, ležící v nynějším uzemí republiky Rakouské.

(Nález ze dne 24. února 1925 č. 3131.)

Finanční orgány nejsou příslušnými k rozhodování o nároku strany, aby jí vzhledem k § 39 cis. nař. z 15. září 1915 č. 278 vrácena byla 10% přirážka ku převodnímu poplatku ne-

movitostnímu zapravená městu Praze podle zákona ze 6. února 1920 č. 117 sb. z. a n.

(Nález ze dne 19. února 1925 č. 20772.)

Narovnání učiněné o nárocích plynoucích z testamentu mezi manželkou zůstavitelovou jako přihlášenou dědičkou a dětmi zůstavitelovými, jež se k dědictví nepřihlásily, nelze subsumovati pod ustanovení § 14 cis. nař. č. 278 ř. z. z r. 1915 jako narovnání o nárocích dědických.

(Nález ze dne 17. února 1925 č. 3052.)

Ustanovení § 5 zákona z 12. srpna 1921 č. 337 sb. z. a n. dlužno použiti i, jde-li o převzetí nemovitostí na základě dědického narovnání, jestliže by při normální, dle tohoto zákonem ustanovení neredukované sazbě poplatku immobilárního bylo podle § 14 odst. 4. cis. nařízení č. 278/1915 ř. z. dědické poplatky vyměřiti podle skutečného přikázání pozůstalosti po dědickém narovnání.

(Nález ze dne 23. ledna 1925 č. 1377.)

Byl-li ze zřízení věna dceři se strany rodičů, osvědčeného notářským spísem, předepsán poplatek darovací, jest požadování poplatku stupnicovitěho z věnované částky z titulu zřízení věna ženichovi nevěstou nepřipustno ve smyslu § 44 odst. 4. cis. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z.

(Nález ze dne 1. prosince 1924 č. 7881.)

Přiznala-li strana k vyměření dědických poplatků v pozůstalostním výkazu cenné papíry hodnotou nominální, nemůže finanční úřad cenu bez souhlasu strany zvýšiti na základě pouhého dobrozdání bursy bez soudního odhadu.

Neuvědla-li strana ve výkazu pozůstalostním určité do pozůstalosti potřící cenné papíry vůbec, nemůže finanční úřad vyměřiti z nich poplatek ani na základě nominální hodnoty bez předchozího slyšení strany.

(Nález ze dne 17. listopadu 1924 č. 22562.)

Dávka z majetku, která stíhá přednostu domácnosti ve smyslu § 7 zákona ze dne 15. dubna 1920 č. 309 sb. z. a n. jest při vyměření poplatku z jeho pozůstalosti odpočítatelnou položkou dle § 65 téhož zákona jen potud, pokud se týče vlastního jmění zůstavitelova.

(Nález ze dne 6. listopadu 1924 č. 18986.)

Při prohlášení zůstavitele za mrtvého platí za den nápadu dědického den, který prohlásil soud za den smrti. Výlohy spojené s pátráním po nezvěstném nejsou odpočítatelnou položkou srážkovou.

(Nález z 15. září 1924 č. 4359.)

Paragraf 11 zákona z 18. června 1901 č. 74 ř. z. nerozeznává, zda pozůstalostní výkaz byl předložen opožděně vinou či bez viny poplatníkovy.

(Nález ze dne 10. září 1924 č. 15665.)

Smlouva, kterou se manžel, aby dosáhl souhlasu své manželky k rozvodu, zaváže, že jí bude platiti alimenty i v případě jejího opětovného provdání, nepodléhá poplatku darovacímu.

(Nález ze dne 15. května 1924 č. 8539.)

Dary, učiněné za platnosti zákona ze dne 7. ledna 1920 č. 31. sb. z. a n. ne dříve než 3 měsíce před smrtí zůstavitelovou podléhají ve smyslu § 1 odst. 3. č. 3. cis. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z. dani dědické dle zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 337, nastal-li nápad dědický za účinnosti tohoto zákona.

(Nález ze dne 28. března 1924 č. 1304.)

Ustanovení dodatku k § 3 zák. ze dne 7. ledna 1920 č. 31. sb. z. a n. že při darech movitých věcí jest poplatnost nezávislá na sepsání listiny, neplatí o právních jednáních uvedených v § 31 cis. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z.

(Nález ze dne 12. března 1924 č. 3590.)

Podstatnou vadou řízení jest, bylo-li za základ vyměření z darování vzata vyšší než smluvená hodnota, o jejíž přiměřenosti byla slyšena jen druhá strana.

(Nález ze dne 24. ledna 1924 č. 1044.)

Válečné půjčky, s kterých soudní znalci seznali, že ku dni úmrtí nemohly býti ani prodány ani zastaveny a neměly vůbec tržovou cenu — nejsou předmětem poplatku dědického.

(Nález ze dne 29. prosince 1923 č. 21967.)

Dozná-li strana za účelem vyměření poplatků hodnoty nemovitosti částkou, jež převyšuje smlouvenou úplatu, nelze z pouhé okolnosti, že smluvní strany jsou v blízkém příbuzenském poměru, souditi, že jde o jednání částečně bezplatné.

(Nález ze dne 13. října 1923 č. 9325.)

Rízení jest vadné, když žalovaný úřad výzvu, aby nástupce v držbě svěřenství za účelem definitivní výměry dědického poplatku vyměřeného předchůdci ve svěřenství vyjádřil se o skutečné ceně svěřenství, potvrdil a přešel mlčky přes námitky, že také nástupce již zemřel, není tedy již držitelem svěřenství a že právo k vyměření dodatku je promlčeno, takže proti nástupci nelze již uplatňovati ručení na základě § 226 patentu ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.

(Nález ze dne 8. března 1923 č. 4018.)

Ve smyslu § 21 odst. 1. cis. nař. z 15. září 1915 č. 278 ř. z. platí se dědický poplatek z hodnoty obhacení nastalého zániku služebnosti i tehdy, když poplatek za převod zatížení věci (unda proprietatis) byl hned při nápadu zaplacen — stává tedy povinnost ohlašovací dle § 41.

(Nález ze dne 2. března 1923 č. 3716.)

Válečné půjčky, o kterých znalci prohlásili, že v den úmrtí neměly ani kursu, ani obchodní ceny, že proto ku dni úmrtí nelze je oceniti, nelze čítati do poplatného jmění pozůstalostního.

(Nález ze dne 9. února 1923 č. 2381.)

Právní stav založený souhlasným projevem dědiců, přijatý pozůstalostním soudem a schválený i širšími stolicí jménem nezl. dědiců, je jedině rozhodný a směrodatný pro posouzení realizace dědického práva a to i pro finanční správu při vyměření dědického poplatku.

(Nález ze dne 26. října 1922 č. 14561.)

Odměna a útraty vykonavatele testamentu a útraty opatrovníka k úkonu zřízeného nezvěstným dědicům k účelu projednávání pozůstalosti nejsou dluhy pozůstalostními dle § 78 popl. pravidel.

(Nález ze dne 26. října 1922 č. 14561.)

Patřila-li zůstaviteli tuzemci, zeměleému před 28. říjmem 1918, nemovitost, jež leží na území bývalého rakousko-uherského mocnářství, ale mimo republiku Československou, nelze při vyměření poplatku, teprve po převratu provedeném, k nemovitosti té přihlížeti.

(Nález ze dne 1. března 1922 č. 2599.)

Je-li ověřeným výtahem z obchodních knih veřejné společnosti prokázáno, že zemřelý společník, spravovavší podnik a pokladnu, dluhuje společnosti určitou částku z důvodu pokladničního schodku, nelze neuznati tento dluh za dluh pozůstalostní s odůvodněním, že pohledávka tato jest v knihách obchodních provedena po smrti společníkově.

(Nález ze dne 8. února 1922 č. 352.)

Pohledávka bratra ze zápůjček poskytnutých zůstavitelce, nepatří k pohledávkám, o nichž se zpravidla nevyhotovují právní listiny ve smyslu § 23 odst. 1. č. 2. prov. nař. ze dne 29. prosince 1915 č. 397 ř. z. a možno jí tedy prokázati jen způsoby uvedenými v § 21 zejména v bodu 1. téhož nařízení.

(Nález ze dne 11. ledna 1922 č. 160.)

Pokud jde o průkaz pozůstalostních passiv ve smyslu § 21 č. 3. min. nař. z 29. prosince 1915 č. 397 ř. z. dlužno považovati také advokáta za živnostníka.

(Nález ze dne 4. ledna 1922 č. 122.)

Vzdá-li se odkazovník v dohodě s dědičkou části odkazu, aby nebyl povinný díl zkrácen, jde o dědické narovnání ve smyslu odst. 4. § 14 cis. n. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z. a nikoliv o případ odst. 1. a 2. téhož §.

(Nález ze dne 19. prosince 1921 č. 13199.)

Vyměřila-li finanční správa dědické poplatky z cenných papírů, o nichž nebylo záznamů vídeňské bursy (§ 51 popl. z.) dle hodnot udaných zástupcem dědiců v místopřísežném seznání jmění a v pozůstalostním výkaze, sluší v tom spatřovati dohodu ve příčině jiného způsobu ocenění. (§ 54 popl. z.)

(Nález ze dne 2. prosince 1921 č. 15829.)

Nárok vdovy na slušné zaopatření dle § 796 obč. zák. není dluhem pozůstalostním.

(Nález ze dne 6. října 1921 č. 11724.)

U cenných papírů do pozůstalosti náležejících nemá místa výhrada § 17 cis. nařízení ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z. o možnosti průkazu nevydobytnosti pohledávek.

(Nález ze dne 25. dubna 1921 č. 3943.)

Pojistka znějící ve prospěch osoby třetí náleží do pozůstalosti pojištěncovy, leč by bylo prokázáno, že osoba třetí již za života pojištěncova nabyla žalovatelné neodvolatelné právo na pojištěnou částku.

(Nález ze dne 24. března 1921 č. 3336.)

Zemřel-li zůstavitel po 28. březnu 1918, není pro hodnotu cenných papírů do pozůstalosti náležejících rozhodným kurs na vídeňské burse znamenavý.

(Nález ze dne 1. února 1921 č. 1216.)

Vykonavatel posledního pořízení není oprávněn bez dalšího zmocnění poslati stížnost ve věcech poplatkových na nejvyšší správní soud jménem dědice a odkazovníků.

(Nález ze dne 1. února 1921 č. 1215.)

Dluh, jež vznikl tím, že věřitel poskytl zůstaviteli zápůjčku k účelům obchodním, zvláště za účelem spořádání jeho majetkových poměrů při rozpuštění jeho závodu a uspokojení jeho věřitelů, patří mezi pozůstalostní dluhy ve smyslu § 21 odst. 1. č. 3. univ. nař. z 29. listopadu 1915 ř. z., jež lze prokázati ověřeným výpisem z obchodních knih.

(Nález ze dne 21. ledna 1921 č. 579.)

Převzme-li nedědic, jenž nabyt od jednoho dědice část pozůstalosti, později zbytek téže od ostatních dědiců — nepatří pro toto právní jednání výhoda § 7 ani § 8 zák. ze dne 18. června 1901 č. 74 ř. z.

(Nález ze dne 23. října 1919 č. 169.)

Finanční úřad není oprávněn vzít za podklad vyměření poplatku převodního při koupi dědického podílu beze všeho místo odhadní ceny zjištěné soudním odhadem v řízení pozůstalostním poměrnou část vyšší ceny, za kterou později kupující nabyt ostatních podílů.

(Nález ze dne 23. října 1919 č. 169.)

Dle § 57 zákona o poplatcích mají dědicové právní nárok na slevu poplatkovou pro nedobytnost pozůstalostních pohledávek. Nárok ten musí býti uplatněn zvláštním podáním tuzemského finančního ředitelství před odevzdáním pozůstalosti. Na případná udání v rekursech nemusí finanční úřady slevu povoliti.

Otázku, je-li pohledávka nedobytna, dlužno rozhodovati dle slušnosti, přesného důkazu nedobytnosti nelze žádati.

(Nález ze dne 12. června 1919 č. 2914.)

Do dluhů pozůstalosti lze zařaditi závazek z rukojemství jen tehdy, když na zůstavitele již vznesen byl nárok na zaplacení zaručeného pohledávání a nebyla prokázána nevydobytnost vzájemného nároku na náhradu.

(Nález ze dne 12. června 1919 č. 2914.)

Náklad na smuteční úbor příbuzných zemřelého nenáleží k nákladům pohřbu.

(Nález ze dne 12. června 1919 č. 2914.)

Zní-li bankovní depôt na jméno dvou osob s výslovným dodatkem, že obě z nich za života i po smrti druhého směji s depótem z vlastního práva úplně volně nakládati, má přeživší osoba dle §§ 322, 323 a 839 obč. zák. pro sebe právní domněnku, že je spoluvlastnicí z polovice, pokud jde o dobu před platností cis. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 a nemůže se jí ukládati dle § 16 zák. ze dne 18. června 1901 č. 74 ř. z. důkaz, že tato polovice nepatří do pozůstalosti druhé osoby.

(Nález ze dne 2. června 1919 č. 2529.)

Finanční úřad jest při vyměřování poplatků povinen samostatně rozhodovati o otázce prejudiciální, zda dědic neb legatář jest nemanželským dítětem zůstavitelovým, nebyla-li otázka ta již příslušnou instancí o sobě platně rozhodnuta.

(Nález ze dne 3. ledna 1919 č. 226.)

r. k.